

Nr 18

ROK XV

WARSZAWA

dnia 14 września

1932 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW

T R E Ś Ć:

II. Rozkazy ministra spraw wojskowych.

Poz.

- 225. Odznaka pamiątkowa Szkoły Podchorążych dla Podoficerów.
- 226. Święto pułkowe 9 d. a. k. — zmiana daty.
- 227. Legitymowanie osób wojskowych przez Straż Graniczną.
- 228. Przepisy umundurowania wojska — częściowa zmiana.
- 229. Polowa Kurja Biskupia i Najw. Sąd Wojskowy — skreślenie etatów woźniców i koni.
- 230. Nominacje na ppor. rez. — usterki.
- 231. Legitymacje osobiste dla rodzin zaw. wojskowych służby czynnej — zmiana P. S. 325-60.
- 232. Uprawnienia byłych zaw. wojskowych, wydalonych z wojska — wyjaśnienie.
- 233. Pomocnicze składnice inż. — kompetencje.
- 234. Zwalnianie od cła sprzętu i materiałów użytku wojskowego.
- 235. Konie złośliwe.
- 236. Zmiana druków służby sprawiedliwości.
- 237. Cennik materiałów uzbrojenia — nadsyłanie zapytań.
- 238. Podróże kurjerskie — zmiana § 38 P. S. 180-1251.

Poz.

Dział gospodarczy.

- 239. Zwrot opłaty szkolnej — wyjaśnienie.

III. Rozporządzenia centralnych władz państwowych:

- 240. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21 grudnia 1931 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państw. i wojskowych zaw. w budynkach państw. przez skarb państwa wynajętych lub administrowanych.
- 241. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 27 kwietnia 1932 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania zajmowane przez funkcjonariuszów państw. i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez skarb państwa wynajętych lub administrowanych.
- 242. Obwieszczenie ministra skarbu z dn. 6 lipca 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozp. Rady Ministrów z dn. 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesiania funkcjonariuszów państw., sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

Obwieszczenie:

- 1. Księga „Ku czci poległych lotników”.

II. ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

225.

G. M. 3013 I.

Odnaka pamiątkowa Szkoły Podchorążych dla Podoficerów.

Zatwierdzam wzór i regulamin odznaki pamiątkowej Szkoły Podchorążych dla Podoficerów.

226.

G. M. 1780 I.

Święto pułkowe 9 d. a. k. — zmiana daty.

W częściowej zmianie wykazu świąt pułkowych (Dz. Rozk. Nr 16/27 poz. 174) przenoszę datę święta 9 d. a. k. z dnia 23 sierpnia na dzień 12 października.

227.

G. M. 247.

Legitymowanie osób wojskowych przez straż graniczną.

W celu umożliwienia straży granicznej należytego pełnienia obowiązków przy zabezpieczaniu granicy państwa, polecam wszystkim osobom wojskowym, przebywającym w pasie 6-cio kilometrowym strefy nadgranicznej, legitymować się na żądanie organów straży granicznej, podając cel przebywania w tej strefie.

228.

B. Og. Org. 1590 Org.

Przepisy umundurowania wojska — częściowa zmiana.

W uzupełnieniu poz. 360 Dz. Rozk. Nr 30/30 i w częściowej zmianie poz. 268 Dz. Rozk. Nr 22/27 i poz. 581 Dz. Rozk. Nr 40/24 wprowadzam następujące zmiany w umundurowaniu dla oficerów, podoficerów i szeregowców:

1) Piechota.

- a) 3 baon strzelców — na naramiennikach cyfra 3,
- b) baon morski — na naramiennikach kotwica według wzoru, jak Dz. Rozk. Nr 46/24 poz. 658.

2) Artylerja.

- a) 1 pułk art. motorowej zatrzymuje dotychczasowe odznaki byłego 1 pułku art. górskiej,
- b) 31 p. a. l. — na naramiennikach cyfra 31,
- c) 32 d. a. l. — na naramiennikach cyfra 32,
- d) 1 dyon pomiarów art. na naramiennikach cyfra 1,
- e) 2 bateria pomiarów art. — na naramiennikach cyfra 2,
- f) 2 dyon art. pieszej — na naramiennikach cyfra 2,
- g) kadra 9 dyonu art. przeciwlotn. — na naramiennikach kotwica według wzoru, jak Dz. Rozk. Nr 46/24 poz. 658.

3) Łączność.

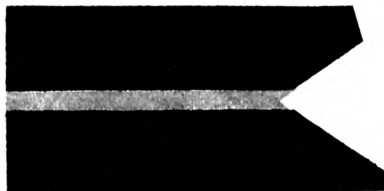
Kompanie telegr. dywizyj piech. — na naramiennikach cyfry właściwych baonów telegr., jako formacji ewidencyjnych.

4) Żandarmerja.

Morski pluton żandarmerji — czapka angielska z otokiem szkarłatnym i wypustką żółtą, na naramiennikach kotwica według wzoru, jak Dz. Rozk. Nr 46/24 poz. 658.

5) Tabory.

Zamiast dotychczasowych proporczyków błękitnych, wprowadzam dla oficerów, podoficerów i szeregowych taborów proporczyk błękitny — z paskiem amarantowym według wzoru, jak niżej.

Wzór.

Tabory.

Ponadto ze względu na specjalny rodzaj służby dla oficerów, podoficerów zaw. i podchorążych rez. (bez względu na stopień) pułku art. motorowej, pułku i dyw. art. przeciwlotn. oraz wojsk samoch., jako broń boczną, ustalę kordzik zamiast szabli. Kordzik obowiązuje przy ubiorze służbowym (służba insp. oddzia-

łowa i garnizonowa, rewje, defilady, wystąpienia oficjalne).

Podoficerów nadterminowych, podoficerów oraz szeregowych służby czynnej obowiązuje bagnet. Wzór kordzika i sposób noszenia podany jest w Dz. Rozk. Nr 40/24.

229.

B. Og. Org. 1100 — 30 — 41 Org.

Polowa Kurja Biskupia i Najw. Sąd Wojsk. — skreślenie etatów woźniców i koni.

Skreślam z dn. 1 października 1932 r. w Polowej Kurji Biskupiej i Najw. Sądzie Wojsk. etaty koni i woźniców. W związku z powyższym, polecam przeprowadzić odpowiednie poprawki w Dz. Rozk. Nr 15/27 poz. 157 i rozkazie M. S. Wojsk. Szt. Gen. O. I L. 7400/Org. 25.

230.

B. Pers. 13868 Rez.

Nominacje na ppor. rez. — usterki.

Wielokrotnie podchorążowie rezerwy, którzy, po odbyciu jednego lub dwóch ćwiczeń, uzyskali warunki do nominacji na ppor. rezerwy, nie mogą być mianowani podporucznikami rezerwy, ponieważ nie złożyli w formacjach ewid. dokumentów osobistych, wskazanych w Dod. Ijn. Nr 16 do Dz. Rozk. Nr 27/31.

Wobec powyższego zarządzam:

Dowódcy formacji ewid. zażądają brakujących dokumentów od zainteresowanych pchor. rez. drogą przez właściwych pow. komendantów uzup.

W wypadkach, gdy podchorążowie rezerwy nie zareagują na rozkazy komendantów P. K. U. i mimo wezwania nie przedstawiają dokumentów osobistych, powinni być pociągnięci do odpowiedzialności sądowej, w myśl art. 98 K. K. W. za występki nieposłuszeństwa.

Art. 98 K. K. W. postanawia: „osoby wyliczone w art. 5 i 6 ulegają karom według przepisów niniejszej części także wtedy, gdy nie pozostają w służbie, jeśli spełnią przestępstwo, przewidziane w tejże części w stosunku służbowym z przełożonym lub w mundurze wojskowym, albo jeżeli dopuszczają się nieposłuszeństwa lub oporu przeciw prawnie uza-

sadnionemu rozkazowi w sprawach służbowych”.

W celu usunięcia jakichkolwiek wątpliwości, wezwania o przedstawienie dokumentów, powinny być redagowane w formie rozkazu służbowego z podaniem czasokresu, w którym rozkaz ten musi być wykonany, przy jednoczesnym zagrożeniu ściganiem karno-sądowym w wypadku niewykonania tego rozkazu.

Jeżeli rozkaz w ten sposób wydany nie zostanie wykonany, względnie niewykonanie nie zostanie wiarogodnie usprawiedliwione, pow. komendanci uzup. sporządzają przeciw winnym doniesienia karne i skierują je do prokuratora wojskowego właściwego okręgu.

231.

B. Pers. 3080.

Legitymacje osobiste dla rodzin zaw. wojskowych służby czynnej — zmiana P. S. 325 — 60.

W związku z wejściem w życie nowej taryfy kolejowej, uprawniającej rodziny zaw. wojskowych służby czynnej do 50% zniżki kolejowej, zmieniam P. S. 325 — 60, jak następuje:

W § 23 skreślić ustęp 1, a jako ustęp ostatni wpisać postanowienie o następującym brzmieniu:

„Legitymacje wydaje przełożona władza oficera na prośbę oficera lub członków rodziny, uprawnionych, w myśl ustępu 1 do otrzymania legitymacji”.

232.

B. Pers. 3002.

Uprawnienia byłych zaw. wojskowych, wydanych z wojska — wyjaśnienie.

Na podstawie art. 2, 48 i 59 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państw. i zaw. wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 6/24 poz. 46) wyjaśniam, że zawodowym wojskowym, wydalonym z wojska, z korpusu ofic. lub zdegradowanym prawomocnym wyrokiem sądowym albo wykluczonym z korpusu ofic. prawomocnym orzeczeniem ofic. sądu honorowego, którym zostało przyznane zaopatrzenie na podstawie art. 48 wymienionej ustawy, nie przysługuje prawo do korzystania z ulg leczniczych, z ulg w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi, ani z żadnych innych ulg, przyznanych na zasadzie art. 59 wymienionej ustawy wojskowym zawodowym w stanie spoczynku.

233.

B. Pers. 3110 Og. 104.

Pomocnicze składnice inż. — kompetencje.

W uzupełnieniu organizacji pom. składnic inż. (L. 11004/li Org. Biura Og. Org. i 4892/28 Og. Dep. Inż.), ustalam kompetencje poszczególnych przełożonych w stosunku do personelu pom. składnicy inż. w zakresie kwalifikowania, udzielania urlopów i uprawnień dyscypl.

1. Przełożonymi opinującymi według kolejności i w stosunku do:

- a) zarządcy pom. skł. inż. są:
 - 1) kierownik Wojsk. Zakł. Zaop. Inż.,
 - 2) dowódca O. K.,
 - 3) szef Dep. Zaop. Inż.;
- b) oficerów pom. skł. inż.:
 - 1) zarządca pom. skł. inż.,
 - 2) kierownik Wojsk. Zakł. Zaop.,
 - 3) szef Dep. Zaop. Inż.

2. Urlopów udzielają:

- a) zarządcy pom. skł. inż. — dowódca O. K. na wniosek kierownika Wojsk. Zakładu Zaop. Inż.,
- b) oficerom i urzędnikom pom. skł. inż. urlopów okolicznościowych — zarządca pom. skł.; innych urlopów dowódca O. K. na wniosek zarządcy pom. skł. inż.,
- c) szeregowym pom. skł. inż. — zarządca pom. skł. inż.

3. Zarządca pom. skł. inż. posiada uprawnienia dyscyplinarne d-cy bataljonu.

4. Pom. skł. inż. są jednostkami ewidencyjnymi, przeto dokumenty personalne zarządców przechowuje kierownik Wojsk. Zakładu Zaop. Inż., a dokumenty oficerów pom. skł. inż. — zarządca.

234.

B. Og. Adm. 0780 — Co P. W.

Zwalnianie od cła sprzętu i materiałów użytku wojskowego.

W związku z ogłoszoną w Dz. U. R. P. Nr 105 poz. 812 ustawą z dnia 7.XI.1931 r. o zwalnianiu od cła przywozowego i opłat manipulacyjnych sprzętu i materiałów sprowadzonych z zagranicy dla potrzeb armji, polecam wszelkie wnioski o zwolnienie od cła nadsyłać do M. S. Wojsk. (Wydział Przemysłu Wojennego Biura Og.-Adm.).

Wniosek powinien zawierać następujące dane: 1) numer i datę zezwolenia M. S. Wojsk. na dokonanie zakupu zagranicą, 2) urząd celny,

3) cechy i numery przesyłki, 4) ilość sztuk, 5) rodzaj opakowania, 6) waga brutto, netto, 7) zawartość przesyłki i 8) pod jakim adresem transport ten nadejdzie z zagranicy.

235.

Dep. Zdr. 9600 Wet.

Konie złośliwe.

Wobec częstych wypadków ciężkiego uszkodzenia koni przez konie złośliwe:

1) zarządzam, aby wszystkie konie, stanowiące niebezpieczeństwo dla otoczenia określać jako złośliwe, wykazując to w książce ewidencyjnej koni w rubryce 13 (Wady), co będzie miało decydujące znaczenie przy dochodzeniach, w celu ustalenia winy ubytku konia, spowodowanego przez wzajemne okaleczenie się koni,

2) przypominam, że konie złośliwe należy w czasie pracy i odpoczynku tak umieszczać, aby wykluczona była możliwość okaleczenia przez nie ludzi lub koni.

236.

Dep. Sprawiedl. 3800 — 17.

Zmiana druków służby sprawiedliwości.

Znoszę dotychczasowe wzory druków, stanowiące załączniki do:

1) Instrukcji dla właściwych dowódców, prokuratorów wojskowych i oficerów sądowych Sp. I;

1922

- a) wzór XIX wezwanie obwinionego,
- b) „ XXXIII wezwanie świadka;

2) Instrukcji dla wojskowych sądów okręgowych i sądów rejonowych Sp. II;

1923

- a) wzór XXIII wezwanie obwinionego,
- b) „ XXIX wezwanie świadka.

W miejsce zniesionych wzorów druków wprowadzam nowe, wspólnie dla sądów i prokuratur wojskowych, a mianowicie;

- a) wezwanie obwinionego (oskarżonego) (wzór 1),
- b) wezwanie świadka (wzór 2),
- c) zwrotne poświadczenie odbioru (wzór 3) — koloru zielonego dla pocztowych przesyłek poleconych i koloru jasno różowego dla pocztowych przesyłek zwyczajnych.

Posiadane zapasy dotychczasowych druków należy wykorzystać, aż do wyczerpania.

Strona pierwsza.

Załącznik 1.

Przykleić przegami zwrócone poświadczanie odbioru.

Miejsce na sklejenie.

(Pieczęć podłużna)

L.

Pan

w

Wzywam Pana — do przesłuchania — na rozprawę główną — jako obwinionego — oskarżonego do w
na dzień 193... r. godz.
pokój w sprawie

W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa w oznaczonym terminie będzie Pan przymusowo doprowadzony (§ 157 u. p. k. w.).

....., dnia 193... r.

Podpis

U w a g a: Wezwanie to należy przynieść ze sobą.

POUCZENIE: Na zasadzie przepisów służbowych M. S. Wojsk. (P. S. 180 — 1252) z dnia 14.6.1932 r. § 6 pkt c. o ile wzywany jest osobą stanu urlopowanych (rezerwa, posp. rusz.) odbywa podróż na własny koszt, wykupując bilet według taryfy wojskowej (około 1/5 część taryfy normalnej) na podstawie niniejszego wezwania i dokumentu wojskowego (ks. st. sł. ofic., ks. wojsk. tymcz. zaświadczenie). Droęę powrotną odbywa wymieniona osoba według tych samych zasad na podstawie wymienionych dokumentów wojskowych i zaświadczenia z Sądu (Prokuratury), stwierdzającego powrót wezwanego do miejsca zamieszkania.

Strona druga.

Władza wysyłająca.

L.

Termin/..... 193... r.

Za zwrotnem poświadczaniem odbioru.

Pan (i)

w

Sprawa karna wolna od opłaty.

Opłata pocztowa ryczałtowa.

Format 148 × 210 mm.

www.cbw.pl

Strona pierwsza.

Załącznik 2.

Przykleić przegami zwrótnie poświadczenie odbioru.

Miejsce na sklejanie.

(Pieczęć podłużna)

Pan (Pani)

w

ul.

Wzywam Pana (Panią) na dzień 193... r.
godz. do
w ul. pokój
w celu przesłuchania w charakterze świadka w sprawie karnej przeciwko

W razie nieusprawiedliwionego niestawienia się na czas w oznaczonym terminie, świadek może być doprowadzony przymusowo (§ 185 u. p. k. w.).

....., dnia 193... r.

Podpis

U w a g a: Wezwanie to należy przynieść ze sobą.

POUCZENIE: Należytości świadka, pod rygorem utraty, należy zgłosić przy przesłuchaniu, albo najpóźniej w dwa dni po przesłuchaniu (§ 409 u. p. k. w.). Na zasadzie przepisów służbowych M. S. Wojsk. (P. S. 180—1252) z dnia 14.6.1932 r. § 6 pkt c, o ile wzywany jest osobą stanu urlopowanych (rezerwa, posp. rusz.) odbywa podróż na własny koszt, wykupując bilet według taryfy wojskowej (około 1/5 część taryfy normalnej) na podstawie niniejszego wezwania i dokumentu wojskowego (ks. st. st. ofic., ks. wojsk., tymcz. zaświadczenie). Zwrot poniesionych wydatków od Sądu (Prok.), który ich wezwał, otrzymuje świadek jedynie w wypadku, o ile odległość miejsca zamieszkania od siedziby Sądu wynosi najmniej 25 klm. Droge powrotną odbywa wymieniona osoba według tych samych zasad na podstawie wymienionych dokumentów wojskowych i zaświadczenia z Sądu (Prokuratury), stwierdzającego powrót wezwanego do miejsca zamieszkania.

Strona druga.

Władza wysyłająca.

L

Za zwrótnem poświadczeniem odbioru.

Pan (i)

w

Sprawa karna wolna od opłaty.
Opłata pocztowa ryczałtowa.

Format 148 × 210 mm.

Strona pierwsza.

Załącznik 3.

przykleić do wezwania

Zwrotne poświadczenie odbioru.

1. Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że dnia dzisiejszego otrzymałem pismo
..... w L.....
pod adresem Pan
w
....., dnia 193..... r.

Podpis.

2. Pismo doręczyłem — adresatowi — dorosłemu domownikowi — sąsiadowi — dozorczy
domu — nazwiskiem
który zobowiązał się pismo doręczyć; na drzwiach mieszkania adresata przybiłem zawiadomienie
komu pismo doręczono.

Strona druga.

Ponieważ odbiorca jest niepiśmienny — odmawia podpisu — stwierdzam, że wyżej wymienione
pismo doręczyłem dnia 193..... r.

Listonosz — Poślaniec.....

3. Ponieważ nie znaleziono nikogo, ktoby pismo, oznaczone w części 1 poświadczenia chciał
przyjąć, zostawiono je w Urzędzie Gminnym — Magistracie — Komisarjacie — Ekspozyturze Magi-
stratu w
o czym na drzwiach mieszkania adresata przybito zawiadomienie.

....., dnia 193..... r.

Format 148 X 105.

Listonosz — Poślaniec.....

237.

Dep. Uzbr. 6000 — G/Br. M.

**Cennik materiałów uzbrojenia — nadsyłanie
zapytań.**

W uzupełnieniu zarządzenia, ogłoszonego
w Dz. Rozk. Nr 13/30 poz. 153, postanawiam, że
w sprawach, dotyczących cen materiałów
uzbrojenia, zwracają się:

- jednostki adm. do szefa uzbr. danego okrę-
gu korpusu,
- szefowie uzbr. i instytucje centralne do
kierownika Wojsk. Zakładu Zaop. Uzbr.

238.

Dep. Int. 5630/n. z. p. Up.

**Podróże kurjerskie — zmiana § 38 P. S.
180 — 1251.**

W § 38 P. S. 180 — 1251 z dn. 24.VI.1932 r.
należy skreślić ustępy a. b. c. d. oraz e. i wsta-
wić w ich miejsce następujące postanowienie:
„Odbywanie podróży kurjerskich regulują
postanowienia „Instrukcji o załatwianiu pism
tajnych i poufnych”.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

239.

Dep. Int. 5600 Zwr. oszk./W. Up.

Zwrot opłaty szkolnej — wyjaśnienie.

Podaję do wiadomości i zastosowania, że za dzieci, uczęszczające do klas podwstępných, wstępných i pierwszych prywatnych szkół śred-

nich ogólnokształcących, na wstępny i pierwszy kurs prywatnych seminarjów nauczycielskich, oraz na prywatne roczne kursy nauczycielskie nie zwraca się opłaty szkolnej, bo klasy te i kursy nie mają odpowiednika w szkolnictwie państwowem.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od początku roku szkolnego 1932/33.

III. ROZPORZĄDZENIA CENTRALNYCH WŁADZ PAŃSTWOWYCH.

240.

Dz. U. R. P. Nr 4 z dn. 19 stycznia 1932 r. poz. 23.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państw. i wojskowych zaw. w budynkach państw., przez skarb państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państw. i wojska (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 134 poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państw. i wojskowych zawodowych w budynkach państw. przez skarb państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr 90 poz. 849) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 90 poz. 808) i z dnia 23 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 69 poz. 549) otrzymuje następujące brzmienie:

„Za użytkowanie lokali reprezentacyjnych nie pobiera się od użytkujących jakichkolwiek opłat.

Koszty umeblowania i konserwacji, jak również koszty oświetlenia, opaku i utrzymania w czystości tych lokali pokrywa skarb państwa w granicach kredytów, ustalonych ustawą skarbową.

Za lokale reprezentacyjne uznaje się lokale łącznie z pomieszczeniami ściśle mieszkalnemi, użytkowane przez prezesa Rady Ministrów, ministrów, prezesa Najw. Izby Kontr., gen. inspektora sił zbr., podsekretarzy stanu w Min. Spraw. Wojsk., podsekretarzy stanu w Min. Spraw. Zagr., szefa Sztabu Gł., inspektorów armji, wojewodów i d-cę floty, o ile lokale te mieszczą się w gmachach państw. lub gmachach przez skarb państwa w całości lub częściowo wynajętych względnie administrowanych.

Rozmiar lokali reprezentacyjnych ustali prezes Rady Ministrów na wniosek ministra robót publicznych uzgodniony z zainteresowanymi ministrami.

Do lokali reprezentacyjnych zalicza się także mieszkania, które funkcjonarjom państw. i wojsk. przyznaje w gmachach oddanych Prezydentowi Rzplitej dla celów reprezentacyjnych — Prezydent Rzeczypospolitej, a w innych gmachach reprezentacyjnych prezes Rady Ministrów w porozumieniu z ministrem skarbu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się prezesowi Rady Ministrów oraz ministrom: robót publicznych, spraw wojskowych, skarbu, przemysłu i handlu, komunikacji i rolnictwa.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister robót publicznych: *Norwid-Neugebauer*

Minister spraw wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister przemysłu i handlu: *Zarzycki*

Minister komunikacji: *Kühn*

Minister rolnictwa: *Leon J. Potczyński*

241.

Dz. U. R. P. Nr 43 z dn. 23 maja 1932 r. poz. 420.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1932 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez skarb państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie 2 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez skarb państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr 90 poz. 849) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 4 poz. 23) w miejsce wyrazów: „Dowódcę Floty” wstawia się wyrazy: „Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się prezesowi Rady Ministrów, oraz ministrom: spraw wojskowych i skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister spraw wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister skarbu: *Jan Piłsudski*

242.

Dz. U. R. P. Nr 71 z dn. 19 sierpnia 1932 r. poz. 651.

Obwieszczenie Ministra skarbu z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach na podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państw., sędziów, prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

Na podstawie § 2 rozp. Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 461) ogłaszam jednolity tekst rozp. Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państw., sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 826) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozp. Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 7 poz. 54)

z mocą obowiązującą od dnia 11 lutego 1930 r. z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 37 poz. 291) z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1931 r., z dnia 3 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 437) z mocą obowiązującą od dnia 13 czerwca 1931 r., z dn. 2 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 658) z mocą obowiązującą od dnia 17 września 1931 r., z dnia 25 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 91 poz. 707) z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1931 r. i z dnia 10 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 461) z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1932 r.

Minister skarbu (—) *Jan Piłsudski*

Załącznik do obwieszczenia Min. Skarbu z dn. 6 lipca 1932 r. (poz. 651).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1927 r.

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państw., sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państw. i wojska (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 134 poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze reguluje należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państw., wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924) (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), sędziów, prokuratorów, praktykantów i aplikantów, wojskowych zawodowych, wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych regulują osobne przepisy.

§ 2.

Osobom wymienionym w § 1 przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

- 1) diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji (odkomenderowaniu) oraz
- 2) zwrot kosztów przejazdu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w temże miejscu oraz dla jego żony i dzieci za taki sam czas, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924), względnie art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 134 poz. 1107);

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz jego żony i dzieci, o ile na te osoby pobiera dodatek ekonomiczny; ponadto zwrot kosztów przejazdu dla jednej osoby z jego służby;

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

W odniesieniu do wojskowych i funkcjonariuszów państw., pełniących służbę w administracji wojsk., zwykłym miejscem służbowym i miejscowością w rozumieniu niniejszego rozp. jest obszar danego garnizonu wojskowego.

§ 3.

Diety wynoszą dziennie:

1) dla prezesa Rady Ministrów i Marszałka Polski 80 zł, dla ministrów, prezesa Najw. Izby Kontr., pierwszego prezesa Sądu Najw. i pierwszego prezesa Najwyższego Trybunału Adm. 60 zł;

2) dla funkcjonariuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924), wojskowych zaw. oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 wyżej powołanej ustawy, a pobierających uposażenie:

według grupy II	30 zł
" " III i IV	25 "
" " V	20 "
" " VI	15 "
" " VII	12 "
" " VIII	10 " 50 gr.
" " IX	9 " 50 "
" " X — XII	8 " 50 "
" " XIII — XVI	6 " — "

3) dla sędziów i prokuratorów, pobierających uposażenie:

według grupy C i D	25 zł
" " B	20 "
" " A	15 "

4) dla szeregowych niezawodowych:

- a) podchorążych oraz podoficerów 2 zł 50 gr
- b) st. szeregowców i szeregowców 2 " — "

Praktykanci i aplikanci otrzymują diety tej grupy uposażenia, według której pobierają wynagrodzenie, względnie uposażenie.

Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacji wojskowych poza swym garnizonem, a nienależącym do tych formacji, przysługują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracji) służbę bezpieczeństwa.

W razie awansu należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Do diet, ustalonych dla funkcjonariuszów i osób wojskowych, pobierających uposażenie wedle grupy II, III lub IV (punkt 2), może szef władzy naczelnej w wypadkach, gdy podróż służbowa połączona jest z wydatkami reprezentacyjnymi, przyznawać dodatki w wysokości 25% diet. Przepis ten nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 25.

§ 4.

W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się diety w wysokości, ustalonej w § 3, t. j. całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji (odkomenderowania), przez następnych 6 tygodni — diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi (t. j. dla pobierających dodatek ekonomiczny) — o 20%, dla samotnych (t. j. dla nie pobierających tego dodatku) — o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla żonatych i wdowców z dziećmi o 30%, dla samotnych — o 50%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach na mocy decyzji szefa władzy naczelnej, przyczem przedłużenie delegacji (odkomenderowania) na dłużej niż pół roku wymaga zgody Ministra Skarbu. Przepis ten nie dotyczy wypadków odkomenderowania do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje bezpłatnie mieszkanie w lokalu rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie 1 niniejszego paragrafu, o 10% przysługującej diety.

§ 5.

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

- a) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety;

- b) jeżeli pobyt poza zwykłym miejscem służbowym trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, cała zaś dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłym miejscem służbowym, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną, między 21 a 6 godz.

Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającem oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, niemającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnymi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnymi środkami lokomocji.

§ 6.

Diety należą się również za niedziele i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia.

§ 7.

Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskim, a funkcjonariusz nie jest umieszczony na koszt skarbu państwa w szpitalu.

§ 8.

Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

O ile jednak korzystający w czasie delegacji (odkomenderowania) z urlopu wypoczynkowego lub zdrowotnego wyjeżdża na czas tego urlopu do miejscowości zwykłego miejsca służbowego, należy mu przyznać zwrot kosztów jazdy tam i z powrotem według zasad, obowiązujących przy przejazdach służbowych.

§ 9.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem oraz zwrot kosztów przejazdu innymi środkami komunikacyjnymi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróжного oraz ryczałt na pokrycie kosztów

dojazdu do dworca i z dworca kolejowego, do przystani i z przystani, do stacji autobusowej, lotniczej i z tych stacyj.

§ 10.

Przy przejazdach koleją lub statkiem zwraca się:

- a) cenę biletu I klasy — funkcjonariuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy I — V, sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy D, C, B, ponadto bez względu na grupę uposażenia: starostom i kierownikom starostw, dowódcom pułków i równorzędnym, komendantom wojewódzkim policji państwowej, osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach przedstawicieli państw obcych, misyj zagranicznych oraz oficerów armii obcych, jak również adjutantom i oficerom ordynansowym, podróżującym służbowo w I klasie razem ze swoimi przełożonymi generałami i dowódcami pułków;
- b) cenę biletu II klasy — funkcjonariuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy VI do IX i sędziom pobierającym uposażenie według grupy A;
- c) cenę biletu III klasy — funkcjonariuszom państwowym oraz osobom wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy X do XVI.

Praktykanci i aplikanci otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, przywiązana jest do grupy uposażenia, według której pobierają uposażenie.

Za przejazd służby (§ 2 p. III2) zwraca się cenę biletu III klasy.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowień niniejszego paragrafu mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągami pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego, zaoszczędzono diety. Potrzebę użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca, podróż służbową, potwierdzić na rachunku kosztów podróży.

Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągami pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywający podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową, stwierdzi potrzebę za-

kupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linii kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez państwo środkami komunikacyjnymi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

Władza zarządzająca podróż służbową może przyznać osobom, pobierającym uposażenie według grupy VI i wyżej oraz sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy A i wyżej, zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów użycia jednego miejsca w wozie sypialnym, klasy przysługującej danej osobie, jeżeli podróż koleją trwa dłużej niż sześć godzin między 21, a 6 godziną, a zarazem podróż służbowa ma charakter nagły i zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych. Nie dotyczy to Marszałka Polski, prezesa Rady Ministrów, ministrów i prezesa Najw. Izby Kontr., którym w każdym wypadku podróży służbowej przysługuje prawo użycia całego przedziału sypialnego w wozie sypialnym. Zwrot kosztów przejazdu wozem sypialnym winien się odbywać na podstawie dołączenia do rachunku kosztów podróży oryginalnego kuponu, uprawniającego do zajęcia miejsca, względnie przedziału w wozie sypialnym.

§ 11.

Zwraca się udowodnione koszty przewozu koleją lub statkiem osobistego bagażu podróżnego o wadze:

- a) do 50 kg przy podróżach służbowych (komisjach), trwających co najmniej 6 dni;
- b) do 100 kg przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 30 dni oraz przy delegacjach (odkomenderowaniach).

O ile dla spełnienia czynności urzędowej konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego, jak aktów, narzędzi, instrumentów i t. p., zwraca się wszystkie koszty jego przewozu, przy czym w rachunku kosztów należy wyszczególnić zawartość bagażu służbowego, jego wagę oraz faktycznie poniesione wydatki.

§ 12.

Przy przejazdach kołowych zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni lub samochodu, ceny podane w taryfie. W miejscowościach nieposiadających takich taryf, zwraca się cenę najmu koni lub samochodu na podstawie dołączonego przez rachunkodawcę do rachunku własnoręcznego oświadczenia, podającego oprócz zapłaconej ceny także ilość kilometrów odbytej drogi kołowej z wymienieniem miejscowości początkowej i końcowej. W razie wątpliwości, czy zapłacona cena odpowiada miejscowym stosunkom, może władza zasięgnąć informacji odnośnego magistratu (urzędu, gminnego) i zależnie od otrzymanej informacji odpowiednio zmniejszyć kwoty najmu koni, względnie samochodu.

Wydatek na najem koni i samochodu zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możliwości przejazdu tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Przy wspólnych podróżach kołowych wolno zaliczać jedną podwoź, względnie samochód na 3 osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości aktów, instrumentów, narzędzi, wolno zaliczać jedną podwoź, względnie samochód na 2 osoby, względnie w wyjątkowych wypadkach na jedną osobę.

Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza osoba, posiadająca wyższą grupę uposażenia.

Jeżeli drogę odbyto pieszo lub własnymi środkami lokomocji, przyznaje się kwotę, odpowiadającą taryfie najmu koni, w miejscowościach zaś nieposiadających takiej taryfy, po 30 groszy za każdy kilometr, o ile oczywiście nie można było odbyć tej drogi tańszym środkiem lokomocji, jak kolejami wszelkiego rodzaju, statkami, omnibusami i t. p.

Dla urzędników działu Ministerstwa Robót Publicznych, sprawujących nadzór dróg, którzy w podróżach służbowych używają własnych samochodów ustali minister robót publicznych w porozumieniu z ministrem skarbu wysokość wynagrodzenia za używanie własnego samochodu.

Koszty jazdy samolotem zwraca się w pełnej wysokości tylko w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnością i nagłością sprawy, poza tem zaś tylko do kwoty, odpowiadającej kosztom jazdy koleją.

§ 13.

Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 km. od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży służbowej z wyjątkiem ewentualnego zwrotu kosztów przewozu bagażu służbowego (§ 11).

§ 14.

Przy komisjach miejscowych w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się koszt przejazdu dorożką, względnie samochodem w kwocie faktycznie wydanej i odpowiadającej miejscowym cenom, o ile odległość miejsca komisijnego od gmachu urzędu, względnie od mieszkania wynosi więcej jak 2 km. Jeżeli w danym mieście istnieje tańszy środek komunikacyjny, np. tramwaj, autobus i t. p. zwraca się koszt przejazdu tym środkiem komunikacyjnym.

U wojskowych i funkcjonariuszów państwowych, pełniących służbę w administracji wojskowej, bierze się w tych wypadkach pod uwagę łączną ilość mieszkańców we wszystkich miejscowościach, wchodzących w skład danego garnizonu.

Na koszty dojazdu z miasta do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotniczkiej przyznaje się za każdy dojazd, względnie odjazd ryczałt w wysokości po:

Grupa uposażenia:

I do IV oraz D i C	2,00 zł
V — IX oraz B i A	1,50 „
X — XVI	0,90 „

Ryczałt ten nie należy się szeregowym niezawodowym oraz w tych wypadkach, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

O ile odległość od gmachu urzędu, względnie od mieszkania do dworca kolejowego lub przystani, stacji autobusowej lub lotniczej, wynosi więcej niż dwa kilometry, dojazd można traktować według postanowień § 12.

§ 16.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania), uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do § 4 niniejszego rozporządzenia w wymiarze zmniejszonym, do wysokości całej diety. Ponadto zwraca się koszty przejazdu według zasad, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

W razie odbywania podróży służbowych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), za które w myśl § 4 niniejszego rozporządzenia należy się cała dieta, nie wlicza się do tego okresu czasu dni, przebytych w podróży służbowej.

Postanowienia, zawarte w poprzednich ustępach, nie mają zastosowania do podróży służbowych, które nie trwają dłużej niż sześć godzin.

§ 17.

Delegowanym (odkomenderowanym), przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano (odkomenderowano), przysługuje oprócz należności z § 2 punkt III zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i zpowrotem oraz diety w czasie tego przejazdu według zasad, ustalonych dla podróży służbowych, o ile przejazd ten jest konieczny dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 18.

Do miejsca czynności komisyjnych należy zdążyć bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo uzasadnione.

Wyjazdy z miejsca komisyjnego na noclegi dopuszczalne są tylko wówczas, jeżeli w danej miejscowości nie można znaleźć noclegu, a okoliczność tę stwierdzi właściwy dla danej miejscowości magistrat, względnie zarząd gminy.

Przy przejazdach kołowych, odbywanych jedynym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km. drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które, nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszymi kosztami dla skarbu państwa.

§ 19.

W razie przeniesienia z urzędu lub w drodze konkursu do innej miejscowości przyznaje się na pokrycie wszystkich wydatków, połączonych z przesiedleniem, ryczałt w wysokości:

samotnemu — 60 % jednomiesięcznego, pobierającemu dodatek ekonomiczny — 60 % dwumiesięcznego uposażenia. Za podstawę obliczenia ryczałtów przyjmuje się uposażenie w wymiarze dla samotnego (t. j. bez dodatku ekonomicznego), a w szczególności uposażenie, określone w art. art. 3 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 924), względnie w art. art. 4, 10, 12 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 134 poz. 1107). Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych pełniących służbę w korpusie ochrony pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów korpusu ochrony pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25 % dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowymi środkami lokomocji.

Ponadto zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowymi pociągami towarowymi, względnie statkami towarowymi, udowodnione oryginalnymi listami przewozowymi. W razie użycia do przewozu pociągów towarowo-pośpiesznych lub przyspieszonych, względnie takichże statków, zwraca się udowodniony koszt przewozu tylko do wysokości kosztów, jakiby wynikły przy użyciu normalnych towarowych pociągów, względnie statków.

Ryczałt powyższy wypłaca się przeniesionemu po jego zgłoszeniu się na nowem miejscu służbowem.

Przy przeniesieniu na prośbę nie przysługuje należytość określona niniejszym paragrafem, może jednak być przyznana w drodze wyjątku, w całości lub części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 20.

Wszelkie rachunki diet i kosztów przejazdu z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałych delegacji (odkomenderowań) i przeniesień winny być przedstawiane w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po odbyciu komisji, delegacji (odkomenderowania), względnie przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego kolejją lub statkiem (§ 19 ustęp drugi)—w terminie 14 dni, liczonym od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego do miejscowości przeniesienia,

Rachunki delegacji (odkomenderowań), trwających dłużej niż 30 dni, należy przedstawiać za każdy miesiąc kalendarzowy zdołu w terminie 8 pierwszych dni następnego miesiąca kalendarzowego. W takim samym terminie mogą być za zezwoleniem władzy naczelnej przedstawiane rachunki powtarzających się w ciągu miesiąca komisji, o ile w tych wypadkach nie zastosowano przewidzianych w § 22 ryczałtów.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia skarbowi państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 21.

Każdy rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy, zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyż użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w ciągu 14 dni liczonych od następnego dnia po doręczeniu decyzji przedstawienie do władzy II instancji względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie nie ma miejsca, o ile władza, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Postanowienie powyższe stosuje się również do należności z tytułu delegacji (odkomenderowania) i przeniesienia.

§ 22.

W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, właściwa władza naczelna może przyznać za zgodą ministra skarbu zamiast kosztów przejazdu i diet ryczałt, który może być płatny zgóry wraz z uposażeniem miesięcznym.

Przy przerwach w wyjazdach służbowych, trwających z jakichkolwiek powodów dłużej niż 14 dni, nie należy się ryczałt za cały czas przerwy od dnia jej powstania.

§ 23.

Jeżeli cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości należy stosować § 2 punkt II niniejszego rozporządzenia.

§ 24.

Należności za odkomenderowanie przysługują również wojskowym zawodowym oddziałów

zwartych, odkomenderowanym poza stały garnizon, zaś należności za przeniesienie przysługują tymże wojskowym zawodowym oddziałów zwartych przy stałej zmianie dyzlokacji.

Podróży i marszów w oddziałach zwartych oraz podróży i marszów, za które osoby wojskowe otrzymują specjalne dodatki nie uważa się za podróże służbowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Oficerom Korpusu Kontrolerów i tymże oficerom mianowanym generałami, przyznaje się dodatek do diet w wysokości:

generałom	25 %
pułkownikom	35 %
podpułkownikom i majorom	45 %

Dodatki te wypłaca się równocześnie z dietami.

§ 26.

Osoby, odbywające podróż służbową do Gdańska w charakterze kurjera dyplomatycznego, otrzymują diety VIII grupy uposażenia.

§ 27.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia poza granicami państwa normuje osobne rozporządzenie.

§ 28.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia, powołane jest ministerstwo skarbu.

§ 29.

Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także do podróży służbowych, delegacji (odkomenderowań) i przeniesień, odbywanych z kraju na obszar W. M. Gdańska i w obrębie tego obszaru z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu oraz, że przez uposażenie, o którym mowa w § 19 rozumieć należy uposażenie krajowe, przeliczone na guldeny gdańskie w tym samym stosunku.

§ 30.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. i z dnia 28 stycznia 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 72 poz. 703 i Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 10 poz. 78).

Warszawa, dnia 14 września 1932 r.

Minister spraw wojskowych

(—) J. Piłsudski

Marszałek Polski.

OBWIESZCZENIE.

B. Og. Org. 2980 — 14 Wysz.

1. Księga „Ku czci poległych lotników”.

Na posiedzeniu Komitetu Budowy Pomnika ku czci Poległych Lotników, które odbyło się w dn. 16 maja 1930 r., uchwalono wydać księgę „Ku czci poległych lotników”.

Księga „Ku czci poległych lotników” będzie zawierać:

1) Zarys dziejów polskiego lotnictwa wojakowego.

2) Życiorysy i fotografie lotników poległych w latach 1918 — 32.

3) Studium o pomniku i jego twórcy oraz

4) Historję budowy pomnika (prace komitetu).

Okolo 700 ilustracji rotograviurowanych zdobić będzie całość, oprawną w płótno, okładka tloczona w złocie (okładka projektu art. mal. Z. Kosmowskiego).

Ze względu na bogatą treść, obejmującą całokształt dziejów polskiego lotnictwa, księga ta, poza bezpośredniem uczczeniem poległych

lotników, stanie się skarbnicą historyczną ich czynów, do której sięgać winni żołnierze po hart ducha i wzór umiłowania Ojczyzny.

Księga „Ku czci poległych lotników” jest szczególnie godna polecenia do szkół i bibliotek wojskowych.

II wiceminister spraw wojskowych zezwolił, aby wszystkie jednostki administracyjne zakupiły ją z funduszków gospodarczych dla kasyn oficerskich, podoficerskich i świetlic żołnierskich.

Cena księgi w przedpłacie wynosi zł 38. Aby uprzystępnąć oficerom nabywanie tej księgi — suma ta może być spłacana w ratach miesięcznych po zł 4. Zamówienia należy kierować bezpośrednio pod adresem: „Księga ku czci poległych lotników.” — Redakcja i administracja, Warszawa — ul. Marszałkowska 63, telefon 863-17, konto PKO. Nr 18599.

Ze względu na niedaleki termin wydania księgi, zamówienia należy zgłaszać niezwłocznie.

Część dochodu zostaje przeznaczona na budowę pomnika Poległych Lotników oraz na wdowy i sieroty po poległych lotnikach.